

УМЪ И ЩАСТИЕ.

Народна приказка, илюстрирана отъ Н. Кожухаровъ.

Еднажъ умътъ и щастието на едно момче се запрепирали помежду си. Щастието викало на ума: „Ти безъ мене не можешъ“. А умътъ му отговарялъ: „Ти пъкъ безъ мене петъ пари не струвашъ.“ Така се наддумвали дълго време. Най-подиръ умътъ рекълъ: „Хайде, азъ ще излѣза отъ момчето. Да видимъ какво ще правишъ.“

Речено, сторено. Умътъ напусналъ момчето. То изпокжсало дрехитѣ си, грабнало една мотика и отишло подъ едно дърво да копае. Като копало, какво копало, намерило цѣлъ котелъ, пълненъ съ жълтици и скжпоценни камъни. Но нали било безъ умъ, не знаело какво да ги прави. Миналъ единъ пжтникъ и се загледалъ въ парцаливото момче. То грабнало шепа скжпоценни камъни, подало ги на пжтника и рекло:

— Пжтнице, занеси тия камъни на царя и му носи много здраве отъ мене.

Пжтникътъ взелъ скжпоценнитѣ камъни и си тръгналъ много зарадванъ. Но момчето грабнало още една шепа и викнало подире му:

— Чакай, чакай! На ти още една шепа камъни за